

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

Ubi Servator respondendo dicit: Amen dico vobis, quamdiu fecistis uni de his fratribus meis minimis, mihi fecistis. Venite benedicti Patris mei, hereditario accipite paratum vobis Regnum à constitutione mundi, Matth. 25. v. 34. 40.

Videte, ô optimi! Hâc ratione pauperes, quibus bona nostra erogamus, suscipiunt nos in aeterna tabernacula, ita ut opulenti vitam aeternam in pauperum aedibus quasi quætere possint. Quilibet proinde videat, ut bonis sibi suis multos amicos conciliet, qui beneficentiæ ejus publicum testimonium præbere possint, die ultimo. Melius elemosynas collocare non possumus, quam si cælestia recuperemus pro terrenis, & aeterna pro temporalibus. In hoc nanque mundo habitamus in domibus luteis, Job. 4. v. 20. ubi mors ascendit per fenestras nostras, Jer. 9. v. 21. ibi verò felicissima vicissitudo nobis obtinget, & in aeterna tabernacula suscipiemur, ubi non accidet nobis malum, nec plaga appropinquabit tabernaculo nostro, Psal. 91. v. 10. sed lætitia sempiterna erit super caput nostrum, gaudium & lætitiâ obtinebimus, & fugiet dolor & gemitus, Esa. 35. v. ult.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur regulis, ut sunt

I. *Fidelem te præsta.* Omnes enim dispensatores sumus, multiformis gratiæ Dei, 1. Petr. 4. v. 10. & quæcunque spiritualium & corporalium bonorum possidemus, non peculium nostrum sunt, sed feudum super quo nos Dominus dispensatores & œconomos constituit, unde etiam hæredi-

tarius omnium gentium dicitur, Psalm. 82. v. ult.

Jam verò nihil magis requiritur in dispensatoribus, quàm ut fidelis quis inveniat, 1. Cor. 4. v. 2. Ita igitur bona concredita nobis administranda veniunt, quò aliquando coràm tribunali ejus rationem reddere valeamus. Nam unusquisque nostrum pro serationem reddet Deo, Rom. 14. v. 12. ut referat, prout gessit, sive bonum sive malum, 2. Cor. 5. v. 10.

Deus nobis concredidit *animam rationalem*, quæ immortalis est, Eccles. 12. v. 7. Hujus ante omnia rationem habeamus, ne perdamus eam, Matth. 16. v. 26.

Subdidit Deus fidei nostræ *corpus benè dispositum*, membris distinctis exornatum, quæ omnia peculiare easque necessarias functiones sustinent, ut nullum alteri dicere possit, opera tua non indigeo, 1. Cor. 12. v. 21. exhibeamus ergò illa servare justitiæ in sanctificationem, Rom. 6. v. 20. nec ex membris Christi faciamus membra hæreticis, 1. Cor. 6. v. 15.

Deus nobis concredidit *bona temporalia*, frumentum, & vinum, & oleum, argentum & aurum, Os. 2. v. 8. nudi enim egredimur ex utero matris, nihil inferentes in hunc mundum, 1. Tim. 6. v. 7. Quicumque igitur honestè divitias possidet, is benedictionem hanc à Deo habet, quæ divites facit, quamvis non addatur labor, Prov. 10. v. 22. & implet omne animal beneplacito, Psalm. 145. v. 16.

Quod si igitur & hâc in parte fideles dispensatores esse velimus, ante omnia honoremus Dominum de substantia nostra, h. e. ad cultum Dei, & sustentationem pauperum erogemus, Prov. 3. vers. 10.

bbb 3

Dein-

Deinde & carnis curam non faciamus ad desideria, Rom. 13. v. ult. & Tertio liberis thesaurizemus, 2. Cor. 12. v. 14. qui hoc non facit, fidem negavit, & est infideli deterior, 1. Tim. 5. v. 8.

Deus nobis dedit Filium suum unigenitum, cum omnibus beneficiis illis, quæ nobis sanctissimo merito suo acquisivit. Nam ab ipso habemus verbum & Sacramenta, sicut & fidem, spem, caritatem, & varias virtutes, quas per illa in nobis operatur: sicut & se pro nobis tradidit, in tribulationem ad consolandum, quo misericors fieret & fidelis Pontifex ad Deum, Hebr. 2. v. 17. 18. in mortem ad redimendum, Os. 13. v. 14. in vitam ad reficiendum, Matth. 11. v. 28. in æternam glorificationem ad perfuendum, Phil. 3. v. 21. Breviter: opus ejus est, ut credamus, Joh. 6. v. 29. gratia, ut justificemur, Rom. 3. v. 24. donum, ut salvemur, Eph. 2. v. 8. sine ipso facere nihil possumus, Joh. 15. v. 5.

Videamus proinde ne Christo resistamus, sed refectionem oblatam grato animo suscipiamus. Qui enim Christum cum Evangelio contemnit, spernit consilium Dei adversus seipsum, Luc. 7. v. 30.

Sic etiam à Domino hoc est, ut hic sit Ecclesiastes, ille Magistratus, iste Paterfamilias. Verbi Præcones non ex seipsis sufficientes sunt, sed sufficientia eorum ex Deo est, qui eos idoneos fecit ministros N. T. 2. Cor. 3. v. 5. In manu quoque Dei est potestas terræ, qui utilem rectorem suscitatur in tempus super illam, Sir. 10. v. 4. & ut primos conjuges initiavit, ita adhuc illos copulat, Prov. 19. v. 14. & facit sterilem matrem filiorum lætantem, Psal. 113. v. ult. benedicitque timentibus eum, ut labores

manuum suarum manducent, Psal. 128. v. 1. seqq. Ideo necesse est, ut vicissim ipsi fideles simus, servientes ei, in justitia & sanctitate coram ipso, Luc. 1. v. 74. Quilibet in functione eâ, in quâ à Deo collocatus est. Quando ita Domino fideles sumus in dispensatione nostrâ, ipse vicissim fidelis erit in promissionibus suis, ut de omnibus verbis bonis, quæ se Dominus præstiturum esse pollicitus est, unum non præterierit incassum, Jos. 23. v. 14. Tandem dicet nobis: Euge serve bone &c. Matth. 25. v. 23.

II. Citationem considera. Hic audimus, divitem hunc hominem, villicum suum severè citare, ubi apud eum diffamatur, & rationem ab illo requirere. Idem singulis nobis eveniet, die novissimo, quem statuit Deus, judicaturus orbem in justitia, Act. 17. v. 31. ibi nemo se subducat, judex enim erit judex universæ carnis, Esa. 66. v. 16. omnesque gentes congregabit ad tribunal suum, Matth. 25. v. 31. ut unicuique reddat, secundum vias suas, & secundum fructum ad inventionem ejus, Jer. 32. v. 19.

Ibi diceretur: Redde rationem villicationis tuæ, qualiscunque tandem fueris, sive verbi Minister, sive Magistratus, sive paterfamilias!

O quantus terror, quanta consternatio invadet tunc eos, qui iniquè bona Domini dispensarunt, & cum injusto villico illa dissiparunt! Coram judice enim hoc nihil abscondetur, quia omniscius est, Joh. 16. v. 9. Job. 13. v. 9. nemo illum effugiet, quia omnipræsens est, & dominatur in medio inimicorum, Psal. 110. v. 2. Nemo ipsi refragabitur & contradicet. Est enim omnipotens, furor hominum est laus ejus,

ejus, reliquis furoris accinger se, Psalm. 76. v. 11.

Veri proindè Christiani cum timore & tremore salutem suam operentur, Phil. 2. v. 12. nullumque prætermittant diem, nullam horam, imò nullum momentum, quo ultimam hanc rationem non reminiscantur, eamque hîc in tempore gratiæ ita adornent, ut digni avadant stare coràm Filio hominis, nec confundantur in iudicio ejus, Luc. 21. v. 37.

III. *Quid agendum delibera.* Hîc audimus, iniquum villicum continuò deliberare fecum, ubi à Domino citatur, & dicere: Quid faciam? Fodere non valeo, medicare erubescio, scio quid faciam.

Discamus hoc ab ipso, ut in tempore gratiæ quæramus: Quid faciam, cum surrexerit Dominus ad iudicandum? Job. 31. v. 14.

Sic multi venerunt ad Baptistam, quærentes: Quid faciemus? Venerunt Publicani, dicentes: quid faciemus? Interrogarunt milites dicentes: Quid faciemus & nos? Luc. 3. v. 12. 14.

Sic cum Judæi ad concionem Petri condecompungerentur, dixerunt: quid faciemus, viri fratres? Act. 2. v. 39.

Hoc ideò consignatum est nobis, ut quilibet, quando peccavit, in se descendere debeat, dicens: quid faciam? Tum Spiritus sanctus reponet: Age pœnitentiam, fac fructus pœnitentiæ dignos, Matth. 3. v. 28.

Quando verò diem salutis in securitate & impœnitentiâ prætermittimus, deindè non multùm proderit, licet dicamus: Quid faciemus? Hîc vox pœnitentis est, quâ peccata nostra dolemus, & de medijs solliciti

sumus, quibus illa aboleamus: sicut Saulus quærebat, cum illum Christus Damasco vicinum prosterneret: Quis es Domine? Quid me vis facere? Act. 9. v. 6. Sed ibi erit vox desperantis, ubi damnati, in inferno lamentabuntur, dicturi: O dolorem! O cruciarum! ô miseriam! Quid hîc faciemus in flammâ infernali? Luc. 16. v. 24. Quid faciemus, in tenebris exterioribus? Matth. 22. v. 13. Quid faciemus, in puteo, in quo non est aqua? Zach. 9. v. 11. sed ignis & ligna multa; status Domini, sicut torrens sulphuris, succendens eam, Esa. 30. v. ult. O montes cadite super nos! & petrae abscondite nos, à facie sedentis super thronum & c. Apoc. 6. v. ult.

Optimum est, ut idem faciamus, quod Rex ille, qui decem millibus militibus instructus, cum audiret, alium cum viginti millibus occurrere sibi, cui non parerat, legationem mittens, rogabat ea, quæ pacis sunt, Luc. 14. v. 31. Idem & nos faciamus, & quia scimus, Dominum Dominantium adversus nos expeditionem movere, qui aliàs Dominus fortis & Heros in præliò nominatur, Psal. 24. v. 8. humilemur sub potenti manu ejus, 1. Petr. 5. v. 6. rogantes pacem, ne jute stricto nobiscum agat: quia non justificabitur in conspectu ejus omnis vivens, Psal. 143. v. 2. Job. 9. v. 3. Quilibet proindè verâ cordis devotione oret:

Remitte nobis debita,
Ne nos molestant crimina,
Nostrisque debitoribus,
Delicta condonabimus:
Servire cunctos nos juva,
In pace & in concordia.

DOMI.